

[Stensballe.]

skitseret for Udvalget den 20. ds. Ved et Aftenmøde, der blev afholdt af Banker og Sparekasser, kunde der ikke opnaas den fornødne Enighed derom. Jeg har forstaaet det saaledes, at Provinnsbankforeningens Formand vel rettede en Henvendelse til Ministeren, men kun for at meddele, at der ingen yderligere Henvendelse vilde fremkomme om Forhandling angaaende en frivillig Ordning. Jeg tror, at den højtærede Minister vil erkende Rigtigheden af denne Fremstilling. En tilsvarende Meddelelse blev givet mig og blev i øvrigt tilstillet Udvalget skriftligt. Jeg tror, at dette er en saa nøgtern Redegørelse, som det er muligt at give om dette Forhold.

Det reelle i det hele er da, at der ikke fra Banker og Sparekasser forelaa noget Tilbud om en frivillig Ordning, som der var forhandlet med Handelsministeren om i Forvejen, og som kunde danne Grundlag for en videre Forhandling i Udvalget. Som jeg sagde før, har Udvalgets Flertal ikke ment at kunne tiltræde en frivillig Ordning som den af Deputationerne fra Banker og Sparekasser i deres første Henvendelse skitserede, og da der derefter ikke har fundet nogen anden Henvendelse Sted om Forhandling med Minister og Udvalg, har Flertallet ment, at nu burde Lovforslaget fremmes, dog med den Ændring, at der ikke i Loven indføres Bestemmelser med tilbagevirkende Kraft. Derfor er der stillet et Ændringsforslag til § 9, hvorefter 2det Stykke udgaar.

Til Lovforslagets enkelte Bestemmelser vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger, idet jeg i øvrigt skal henvise til Betænkningen. Angaaende § 4 mener vi for det første, at der derigennem kan ydes Pengeinstitutioner fornøden Støtte, hvis der skulde opstaa Vanskeligheder paa Grund af den tvungne, lovfæstede Rentenedsættelse. Efter 2det Stykke i § 4 kan der bl. a. gennem Indlaan stilles Midler til Raadighed for Pengeinstitutionerne, saa at disse ikke, hvis der skulde ske større Udtræk, behøver at opsiges Laan, og saa at Institutionerne kan bevare den Likviditet, som er nødvendig for en normal Kreditgivning.

Ved Hjælp af Stykke 6 i § 4 mener Udvalget dernæst, at det bør tilstræbes at hæve og fæstne Obligationskurserne mest muligt og snarest muligt. Jeg sagde Udvalget, jeg burde have sagt Udvalgets Flertal, idet jeg gaar ud fra, at hvis hele Udvalget er enig deri, vil Mindretallet give Udtryk derfor. Endvidere ønsker jeg at fremhæve, at Ministeren under et Samraad har erklæret sig

villig til at fremkalde Udtalelser fra Bankernes og Sparekassernes Organisationer, forinden Renteændringer i Henhold til § 8, 2det Stykke, med indtil $\frac{1}{2}$ pCt. i opadgaaende eller nedadgaaende Retning tillades i Henhold til Ministerens Beføjelse efter § 8, 2det Stykke.

I Udvalget har det været drøftet med Ministeren, at Staten indirekte eller direkte staar som Kreditor i forskellige Forhold og derigennem ogsaa har Indflydelse paa Renten. Der herskede under denne Drøftelse Enighed om, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten ogsaa vilde gaa ned med sin Udlaansrente, naar Sparekasser, Banker og andre Institutioner og Selskaber blev tvunget til at gaa ned, ikke i og for sig faldt ind under det foreliggende Lovforslag, og at det ikke var vor Opgave at udtale os om det; vi henstillede til Ministeren at søge det Spørgsmaal overvejet af Regeringen, om der ikke ogsaa, hvor Staten staar som Udlaaner, burde finde en tilsvarende Rentenedsættelse Sted som den, der nu tvangsmæssigt gennemføres.

I øvrigt har man i Udvalget drøftet Forstaaelsen og Omfanget af § 8, 1ste Stykke, hvori det hedder:

„Banker og Sparekasser samt andre Institutioner, Selskaber og Personer, der modtager Indskud“

o. s. v. Vi har forstaaet det saaledes — og jeg beder Ministeren bekræfte det, hvis han finder det rigtigt —, at skiftende Indlaan eller Indskud til Udtræk enten paa Anfordring eller med kortere eller længere Opsigelsesvarsel falder ind derunder, foruden at naturligvis ethvert Indskud paa Kontrabog absolut maa falde ind herunder; med andre Ord, hvis Institutioner eller Selskaber virker paa tilsvarende Maade som Banker og Sparekasser, vil Loven ramme dem. Derimod mener vi, at hvis en Privatmand yder faste Driftslaan til Virksomheder eller Selskaber, kan saadant ikke falde ind herunder.

I § 10 hedder det:

„Det paahviler de i § 8, 1ste Stykke, nævnte Institutioner og Personer effektivt at nedsætte Renten af deres Udlaan, jfr. § 8, 2det Stykke, 1ste Punktum, mindst i tilsvarende Omfang, som Indlaansrenten formindskes som Følge af denne Lov.“ Flertallet har ønsket at pointere, at det vil være ugørligt at give egentlige Direktiver til Banker, Sparekasser, Institutioner o. s. v. for Fordelingen af, hvad der indvindes ved Indlaansrentens Nedsættelse, men at Pengeinstitutionerne ikke maa tjene ved Nedsættelsen af Indlaansrenten, og at